अव्याहृतं व्याहृताच्छ्रेय आहुः सत्यं वदेद्याहृतं तद्द्वितीयम् ।
धर्मं वदेद्याहृतं तत्तृतीयं प्रियं वदेद्याहृतं तच्चतुर्थम् ॥ ६२ ॥

अश्नीमहि वयं भिक्षामाशावासो वसीमहि ।
शयीमहि महीपृष्ठे कुर्वीमहि किमीश्वरैः ॥ ६३ ॥

5 असंख्याः परदोषज्ञा गुणज्ञा अपि के चन ।
स्वयमेव स्वदोषज्ञा विद्यन्ते यदि पञ्चषाः ॥ ६४ ॥

असन्तो ऽभ्यर्थिताः सद्भिः क्व चित्कार्ये कदा चन ।
मन्यन्ते सन्तमात्मानमसन्तमपि विश्रुतम् ॥ ६५ ॥

असाराः सन्त्येते विरतिविरसायासविषया
10 जुगुप्स्यन्तां यद्वा ननु सकलदोषास्पदमिति ।
तथाप्यन्तस्तत्त्वे प्रणिहितधियामप्यतिबल-
स्तदीयो ऽनाख्येयः स्फुरति हृदये को ऽपि महिमा ॥ ६६ ॥

अस्माकं सखि वाससी न रुचिरे ग्रैवेयकं नोज्ज्वलं
नो वक्रा गतिरुद्धतं न हसितं नैवास्ति कश्चिन्मदः ।
15 किं त्वन्ये ऽपि जना वदन्ति सुभगो ऽप्यस्याः प्रियो नान्यतो
दृष्टिं निक्षिपतीति विश्वमियता मन्यामहे दुःस्थितम् ॥ ६७ ॥

अस्या मनोहराकारकबरीभारवर्जिताः ।
लज्जयेव वने वासं चक्रुश्चमरबर्हिणः ॥ ६८ ॥

अहमेव गुरुः सुदारुणानामिति हालाहल मा स्म तात दृप्यः ।
20 ननु सन्ति भवादृशानि भूयो भुवने ऽस्मिन्वचनानि दुर्जनानाम् ॥ ६९ ॥

अहान्यस्तमयान्तानि उदयान्ता च शर्वरी ।
सुखस्यान्तं सदा दुःखं दुःखस्यान्तं सदा सुखम् ॥ ७० ॥

अहो धार्ष्ट्यमसाधूनां निन्दतामनघाः स्त्रियः ।
मुञ्चतामिव चौराणां तिष्ठ चौरेति जल्पताम् ॥ ७१ ॥

25 आकारमात्रविज्ञातसंपादितमनोरथाः ।
धन्यास्ते ये न शृण्वन्ति दीनाः प्रणयिनां गिरः ॥ ७२ ॥

आकिंचन्यं सुखं लोके पथ्यं शिवमनामयम् ।
अनमित्रलाभो ह्येष दुर्लभः सुलभो मतः ॥ ७३ ॥

आकिंचन्ये च राज्ये च विशेषः सुमहानयम् ।
30 नित्योद्विग्नो हि धनवान्मृत्योरास्यगतो यथा ॥ ७४ ॥

आगच्छन्सूचितो येन येनानीतो गृहं प्रति ।
प्रथमं सखि कः पूज्यः किं काकः किं क्रमेलकः ॥ ७५ ॥